

Herrer ville forsvare, og det kom jo ogsaa frem nu, da det ærede Medlem før talte overfor den højtærede Konseilspræsident, er Skatterne. Det, de frygte, er mulige Skattepaalæg, som de mindre bemidlede kunne komme til at paalægge ifølge den ny Lov, naar Talen er om, hvorledes der skal administreres og raades over Kommunekassen. Det ærede Medlem skal ikke lade saa indigneret, fordi vi nævne Pengepungen. Naar vi nævne det, nævne vi sikkert det, Højre har mest kært af alt i Verden.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Anders Nielsen): Jeg ønsker at gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at jeg ikke nærer Tvivl om, at hver den, der har læst det Forslag til Beslutning, der foreligger fra vor Side, og har hørt min Motivering deraf, ved, hvad dette Forslag indeholder, hvad det tilsigter, og hvorledes det vil virke. Men vi kunne klare Historien ganske let og kort. Det ærede Medlem spurgte mig, hvorfor der staaer Støtte og ikke Tillid i Forslaget. Det kan klares ved følgende Kontraspørgsmaal. Vil det ærede Medlem nogen Sinde stemme for et Tilsagn om Støtte til et Ministerium, som han ikke har Tillid til? Derud af kan det ærede Medlem saa finde Rede paa det, som han trods alt, hvad der er foregaaet under disse Forhandlinger, ikke har Rede paa. Det ærede Medlem mener, at dette Forslag er saa nat, uklart og fattigt, medens de Herrer fra radikal Side stampe imod det, idet de betegne det som en Underkastelse under Ministeriets Regimente og Ledelse. Ingen af Delene passer.

Zahle: Der er fra mange Sider udtalt Ønske om, at denne Forhandling skulde slutte allerede i Dag. Jeg skal fatte mig saa kort, at det kan blive muligt. Under disse Dages Debatter er det ikke lykkedes at fremkalde nogen klar politisk Udtalelse, hverken fra den højtærede Konseilspræsident, der har talt paa Regeringens Vegne, eller fra det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), som har talt paa Regeringspartiets Vegne. Vi vandre altsaa videre i den samme politiske Taage, der bredte sig over Rigsdagen, da vi traadte sammen. Nu er Spørgsmaalet, hvad der vil komme ud af den Taage. Vi have stillet vort Ændringsforslag og der taget et klart Standpunkt til de forskellige be-

tydningsfulde Sager. Overfor de andre Forslag til Beslutning maa vi sige, at vi maa forholde os afventende. Hvis de Sager, som ere bebudede i Trontalen, og som ere forelagte, blive førte til Ende ved Folketingets Arbejde paa dem paa en saadan Maade, at den Skikkelse, i hvilken de fremkomme til Foraaret, eller naar de nu maatte foreligge fra Udvalget, i det hele er i Overensstemmelse med den Skikkelse, vi have forlangt, de skulle have, i det Ændringsforslag, vi have stillet, ville vi stemme for dem, ellers ikke. Vort Standpunkt er altsaa klart, men overfor de uldne Udtalelser fra anden Side ville vi forholde os afventende.

N. Andersen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vilde postulere, at den Forretighed, de højstbeskattede Vælgere have, hvilede paa et Privilegium. Det er ikke Tilfældet. Det ærede Medlem maa vide, at den hviler ligesom enhver anden Retsordning i vort Land paa en almindelig Lov, som er vedtagen af begge Rigsdagens Afdelinger og stadfæstet af Kongen. Det, at det skulde være et Privilegium, er grebet ganske ud af Luften.

Det var imidlertid ikke det, der gav mig Anledning til at bede om Ordet, det var derimod det, som det ærede Medlem sluttede med, at Højres Kærlighed var Penge og kun Penge. Det ærede Medlem har ikke Spor af Ret til at beskyldte Højre for at have mere Kærlighed til Penge end alle andre, end f. Eks. de højtærede Socialdemokrater. Der er ikke Spor af Grund til at kaste en saadan Beskyldning ud hen i det blaa over en hel Samfundsklasse, at den ikke har saa stor Kærlighed til noget andet i Verden som til Pengene. Det kunde det ærede Medlem spare sig.

Til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) vil jeg sige, at den Forklaring, han nu sidst gav, var nøjagtig den, som jeg havde givet ham i Forvejen, nemlig, da han havde undersøgt mit Ændringsforslag og deraf fundet, at der var Tvivl hos ham, om der var en Realitet i det eller ikke. Hvis der ingen var, var Forslaget overflødig, og deri var jeg enig med det ærede Medlem, men hvis der var en Realitet i det — og det var jeg enig med det ærede Medlem i, at der var —, fraraadede han paa det bestemteste at vedtage det. Men jeg kan fremdeles ikke forstaa, at han vil fraraade dette Forslag.